

متن پرسش

سلام علیکم: وقتی صحبت از محل تجلی می‌شود نوعی دوییت به ذهن می‌آید در حالی یک حقیقت است که از مراتب علیه تا مراتب دانیه بصورت یک وحدت طولی امتداد پیدا کرده لذا همه موجودات از صدر مخازن الهی تا کفش کن نظام ناسوتی جز تجلیات اسما الهی نیستند لذا چرا صحبت از قابلیت قابل و محل تجلی می‌شود؟! یعنی می‌شود گفت که خالق جهان هستی دو کار انجام می‌دهد با یک فعل افاضه وجود می‌کند و با خلقت دیگری قابلیت‌های می‌آفریند که متناسب محل تجلی اسما الهی باشند مثلا درخت اسم حی را بیشتر ظهور دهد و ماده آتش اسم قهار را بیشتر ظهور دهد همانگونه که چشم محل قوه بینایی است و گوش محل ظهور قوه شنوایی!؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! «با یکی فیضش گدا آرد پدید / با دگر بخشد گدایان را مزید». موفق باشید